

Βρυξέλλες, 9 Δεκεμβρίου 2025
(OR. en)

16638/25

JAI 1887
COPEN 414
DROIPE 163
CATS 82
FREMP 385

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14959/25 + COR 1

Θέμα: Σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου σχετικά με πρότυπες διατάξεις για το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο της ΕΕ

Κατά τη συνεδρίασή του στις 8-9 Δεκεμβρίου 2025, το Συμβούλιο (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις) ενέκρινε δέσμη συμπερασμάτων του Συμβουλίου σχετικά με «πρότυπες διατάξεις για το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο της ΕΕ». Το κείμενο όπως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο παρατίθεται στο παράρτημα.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με πρότυπες διατάξεις για το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο της ΕΕ

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει τα συμπεράσματά του του 2002 «σχετικά με την προσέγγιση που θα ακολουθηθεί όσον αφορά την εναρμόνιση των ποινών»¹, του 2009 «σχετικά με πρότυπες διατάξεις προς καθοδήγηση των διαπραγματεύσεων του Συμβουλίου στον τομέα του ποινικού δικαίου»² και του 2024 σχετικά με ««το μέλλον του ποινικού δικαίου της ΕΕ: Συστάσεις σχετικά με τη μελλοντική πορεία»³, και επαναλαμβάνει ότι τα προαναφερθέντα συμπεράσματα αντικατοπτρίζουν τη θέση του Συμβουλίου επί του θέματος.

Ειδικότερα, το Συμβούλιο υπογραμμίζει τη σημασία του σημείου 3 στα συμπεράσματά του του 2002 και του σημείου 1-10 στα συμπεράσματά του του 2009. Επαναλαμβάνει την ανάγκη να διασφαλιστεί η συνοχή και η συνέπεια με το κεκτημένο της ΕΕ όσον αφορά επαναλαμβανόμενες διατάξεις σε διάφορες πράξεις ουσιαστικού ποινικού δικαίου της ΕΕ, ώστε να διευκολύνεται η εφαρμογή των διατάξεων της ΕΕ στο εθνικό δίκαιο και η ερμηνεία τους, διασφαλίζοντας παράλληλα την αναγκαία ευελιξία. Στο πλαίσιο αυτό, υπογραμμίζεται η σημασία των κατευθυντήριων γραμμών και των πρότυπων διατάξεων για τη διευκόλυνση των νομοθετικών διαπραγματεύσεων.

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι στα συμπεράσματα του 2009 εγκρίθηκε δέσμη πρότυπων διατάξεων, ως έχουν στο παράρτημα ΙΙ των συμπερασμάτων, οι οποίες *«θα πρέπει να καθοδηγούν τις μελλοντικές εργασίες του Συμβουλίου σχετικά με νομοθετικές πρωτοβουλίες που ενδέχεται να περιλαμβάνουν ποινικές διατάξεις»*.

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι το 2024 δρομολόγησε διαδικασία εκσυγχρονισμού και, εν ανάγκη, διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής των πρότυπων διατάξεων λαμβανομένων υπόψη των πολυάριθμων πράξεων ποινικού δικαίου της ΕΕ που έχουν εκδοθεί μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας το 2009. Η διαδικασία αυτή οδήγησε στην εκπόνηση επικαιροποιημένης δέσμης πρότυπων διατάξεων, οι οποίες παρουσιάστηκαν στην έκθεση της συγγραφικής Προεδρίας τον Δεκέμβριο του 2024. Ως εκ τούτου, υπογραμμίστηκε ότι οι μελλοντικές νομοθετικές πράξεις για το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο *«θα πρέπει, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, να ακολουθούν την προσέγγιση που περιγράφεται στις συμφωνημένες αυτές πρότυπες διατάξεις»*.

¹ 9141/02.

² 16542/1/09 REV2.

³ 10984/24.

Υπό το πρίσμα αυτό, το Συμβούλιο θεωρεί σκόπιμο να εγκρίνει τις ακόλουθες επικαιροποιημένες πρότυπες διατάξεις. Υπογραμμίζει ότι οι πρότυπες διατάξεις δεν θα πρέπει να είναι δεσμευτικές για τους συννομοθέτες, αλλά αποτελούν μια εργαλειοθήκη από την οποία οι συννομοθέτες μπορούν να επιλέγουν τις διατάξεις που κρίνουν αναγκαίο να συμπεριλάβουν σε μια νομοθετική πράξη, και η οποία θα καθοδηγεί τις εργασίες του Συμβουλίου σχετικά με οποιαδήποτε μελλοντική πρόταση πράξης ουσιαστικού ποινικού δικαίου της ΕΕ. Σκοπός τους είναι ο καθορισμός μιας τυποποιημένης συμφωνηθείσας διατύπωσης των σχετικών διατάξεων, ώστε να διασφαλίζεται η συνέπεια, η συνοχή και η αποτελεσματικότητα στο σύνολο των νομοθετικών πράξεων. Δεν θίγουν με κανέναν τρόπο τα προνόμια της Επιτροπής ή των συννομοθετών δυνάμει των Συνθηκών, ούτε προδικάζουν τη θέση του Συμβουλίου σχετικά με την πιθανή συμπερίληψη ειδικής διάταξης βάσει των εν λόγω συμπερασμάτων του Συμβουλίου σε συγκεκριμένη νομοθετική πράξη. Οι αγκύλες και οι πλάγιοι χαρακτήρες προσδιορίζουν διατάξεις οι οποίες (κατά τη γνώμη του Συμβουλίου) θα απαιτούσαν ιδιαίτερα ισχυρή αιτιολόγηση (υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων) προκειμένου να συμπεριληφθούν σε συγκεκριμένη νομοθετική πράξη. Η ανάγκη συμπερίληψης οποιασδήποτε πρόσθετης διάταξης ή πρόσθετου στοιχείου θα πρέπει επίσης να εξεταστεί κατά τη διάρκεια των σχετικών διαπραγματεύσεων.

Το Συμβούλιο καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή να λάβουν υπόψη τις πρότυπες διατάξεις και να συνεχίσουν να συμμετέχουν σε διαρθρωμένο διοργανικό διάλογο με στόχο τον καθορισμό κοινών πρότυπων διατάξεων.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΕ

A. ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ακόλουθη συμπεριφορά συνιστά ποινικό αδίκημα όταν διαπράττεται με πρόθεση.

B. ΗΘΙΚΗ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ, ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ, ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ηθική αυτουργία και η συνέργεια στη διάπραξη εκ προθέσεως ποινικού αδικήματος που αναφέρεται στο/α [άρθρο/α ...] τιμωρούνται ως ποινικά αδικήματα.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόπειρα διάπραξης εκ προθέσεως ποινικού αδικήματος που αναφέρεται στο/α [άρθρο/α ...] τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα.

Γ. ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένα φυσικό πρόσωπο διαπράττει αδίκημα που αναφέρεται στο/α [άρθρο/α ...], το ποινικό αδίκημα τιμωρείται με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] τιμωρούνται με μέγιστη ποινή φυλάκισης ή κάθειρξης τουλάχιστον [ενός/δύο/πέντε/δέκα] ετών·
- [3. *Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα φυσικά πρόσωπα που έχουν διαπράξει τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] είναι δυνατόν να υπόκεινται σε άλλες, ποινικού χαρακτήρα ή μη, κυρώσεις ή μέτρα, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:*
 - a) υποχρέωση:
 - i) ... · ή
 - ii) ... ·

- β) χρηματικές ποινές ανάλογες της σοβαρότητας της συμπεριφοράς·
- γ) αποκλεισμό από την πρόσβαση σε δημόσια χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων διαγωνισμών, επιχορηγήσεων, συμβάσεων παραχώρησης και αδειών·
- δ) αποκλεισμός από την κατοχή, εντός νομικού προσώπου, του ίδιου είδους ιθύνουσας θέσης που χρησιμοποιήθηκε για τη διάπραξη του αδικήματος·
- ε) ανάκληση αδειών και εγκρίσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων που οδήγησαν στη διάπραξη του σχετικού ποινικού αδικήματος· στ) θέση υπό δικαστική εποπτεία.]

Δ. ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΕΣ [ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΥΝΤΙΚΕΣ] ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

1. Επιβαρυντικές περιστάσεις⁴

Στον βαθμό που οι ακόλουθες περιστάσεις δεν αποτελούν μέρος των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...], τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε σχέση με τα σχετικά ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [σχετικό/ά άρθρο/α], μία ή περισσότερες από τις παρακάτω περιστάσεις είναι δυνατόν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να θεωρούνται επιβαρυντικές:

α)....:

β)....

⁴ Το ακόλουθο υπόδειγμα αιτιολογικής σκέψης αποτελεί επίσης μέρος αυτών των πρότυπων διατάξεων: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τουλάχιστον μία εκ των επιβαρυντικών [και ελαφρυντικών] περιστάσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία θεσπίζεται ως δυνατή επιβαρυντική [ή ελαφρυντική] περίπτωση σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του νομικού τους συστήματος.»

[2. *Ελαφρυντικές περιστάσεις*

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε σχέση με τα σχετικά ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [σχετικό/ά άρθρο/α ...], μία ή περισσότερες από τις παρακάτω περιστάσεις μπορούν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να θεωρηθούν ελαφρυντικές περιστάσεις:

α)...

β)....]

E. ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να υπέχουν ευθύνη για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] όταν τα ποινικά αδικήματα έχουν διαπραχθεί προς όφελος των εν λόγω νομικών προσώπων από φυσικό πρόσωπο που κατέχει ιθύνουσα θέση εντός του εν λόγω νομικού προσώπου και το οποίο ενεργεί ατομικά ή ως μέλος οργάνου του εν λόγω νομικού προσώπου με βάση οποιοδήποτε από τα ακόλουθα (στο εξής: επικεφαλής):

α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου·

β) εξουσίας λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου· ή

γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

[2. *Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να υπέχουν ευθύνη για ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από τον επικεφαλής κατέστησε δυνατή, από φυσικό πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία τους, τη διάπραξη ποινικού αδικήματος που αναφέρεται στο/α [άρθρο/α ...], προς όφελος του εν λόγω νομικού προσώπου.]*

3. Η ευθύνη των νομικών προσώπων βάσει των παραγράφων 1 [ή 2] του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά φυσικών προσώπων που είναι δράστες ή ηθικοί αυτουργοί των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...].

ΣΤ. ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένα νομικό πρόσωπο υπέχει ευθύνη σύμφωνα με το/α [άρθρο/α ...], το ποινικό αδίκημα τιμωρείται με, ποινικού ή μη χαρακτήρα, αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.
2. Οι, ποινικού ή μη χαρακτήρα, αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις ή τα μέτρα περιλαμβάνουν ποινικού ή μη χαρακτήρα χρηματικές ποινές και μπορούν να περιλαμβάνουν άλλες ποινικού ή μη χαρακτήρα κυρώσεις ή μέτρα, όπως:
 - α) αποκλεισμό από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις·
 - β) αποκλεισμό από την πρόσβαση σε δημόσια χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων διαγωνισμών, επιχορηγήσεων και συμβάσεων παραχώρησης·
 - γ) αποκλεισμό από την άσκηση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων·
 - δ) ανάκληση αδειών και εγκρίσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων που οδήγησαν στο αδίκημα·
 - ε) θέση υπό δικαστική εποπτεία·
 - στ) δικαστική εκκαθάριση·
 - ζ) παύση λειτουργίας εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη του ποινικού αδικήματος·
 - η) όταν τίθεται ζήτημα δημόσιου συμφέροντος, η δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της δικαστικής απόφασης σχετικά με το διαπραχθέν ποινικό αδίκημα και τις κυρώσεις ή τα μέτρα που επιβλήθηκαν, με την επιφύλαξη των κανόνων για την ιδιωτικότητα και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

[3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένα νομικό πρόσωπο υπέχει ευθύνη δυνάμει του άρθρου E (1) για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...], τιμωρείται με ποινικού ή μη χαρακτήρα χρηματικές ποινές. Το ύψος αυτών των χρηματικών ποινών είναι ανάλογο προς τη σοβαρότητα της συμπεριφοράς και τις ατομικές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις του οικείου νομικού προσώπου. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ανώτατο επίπεδο των εν λόγω χρηματικών ποινών δεν είναι κατώτερο από:

α) για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...]:

i) [το 5 %] του συνολικού παγκόσμιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου, είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα, είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής της χρηματικής ποινής· ή, εναλλακτικά,

ii) ποσό που αντιστοιχεί σε [κατ' ανώτατο όριο 40 000 000] EUR·

β) για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...]:

i) [το 1,3 %] του συνολικού παγκόσμιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου, είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα, είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής της χρηματικής ποινής· ή, εναλλακτικά,

ii) ποσό που αντιστοιχεί σε [από 8 έως 24 εκατομμύρια] EUR.⁵

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν κανόνες για τις περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί το ύψος της χρηματικής ποινής με βάση τον συνολικό παγκόσμιο κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα ή κατά το οικονομικό έτος που προηγείται εκείνου της απόφασης επιβολής χρηματικής ποινής.]

⁵ Τα κατώτατα όρια θα πρέπει να είναι αναλογικά προς τα επίπεδα των ποινών για τα φυσικά πρόσωπα που προβλέπονται στη συγκεκριμένη νομοθετική πράξη και να λαμβάνουν υπόψη τα εναλλακτικά κατώτατα όρια που θεσπίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2024/1203 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου και στην οδηγία (ΕΕ) 2024/1226 σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων για την παραβίαση των περιοριστικών μέτρων της Ένωσης.

Z. ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Κάθε κράτος μέλος θεμελιώνει τη δικαιοδοσία του επί των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] όταν:
 - α) το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στην επικράτειά του·
 - β) το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε επί πλοίου ή αεροσκάφους εγγεγραμμένου στο νηολόγιό του εν λόγω κράτους μέλους ή υπό τη σημαία του· ή
 - γ) ο αυτουργός του αδικήματος είναι πολίτης του.

2. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την απόφασή του να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του για ένα ή περισσότερα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...] και έχουν διαπραχθεί εκτός της επικράτειάς του, όταν:
 - α) ο αυτουργός του αδικήματος έχει τη συνήθη κατοικία του στην επικράτειά του·
 - β) το αδίκημα διαπράττεται προς όφελος νομικού προσώπου εγκατεστημένου στην επικράτειά του·
 - γ) το αδίκημα διαπράττεται εις βάρος πολίτη του ή ατόμου που έχει τη συνήθη διαμονή του στην επικράτειά του· ή

[(...)]

- [3. *Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία [...] τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η άσκηση της δικαιοδοσίας τους δεν υπόκειται στον όρο ότι η δίωξη μπορεί να ασκηθεί μόνον κατόπιν καταγγελίας του θύματος στον τόπο όπου διαπράχθηκε το ποινικό αδίκημα ή καταγγελίας από το κράτος στην επικράτεια του οποίου διαπράχθηκε το ποινικό αδίκημα.*]

Η. ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ⁶

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν προθεσμία παραγραφής [η οποία είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα του αδικήματος και] η οποία θα διασφαλίζει επαρκές χρονικό διάστημα για τη διερεύνηση, δίωξη, και εκδίκαση των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα [...] μετά τη διάπραξή τους, προκειμένου τα εν λόγω ποινικά αδικήματα να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά.
- [2. Η προθεσμία παραγραφής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι τουλάχιστον [...] ετών από τη διάπραξη ποινικού αδικήματος που τιμωρείται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον [...] ετών.
3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν προθεσμία παραγραφής τουλάχιστον [...] ετών από την ημερομηνία της αμετάκλητης καταδίκης για ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στα άρθρα [...], η οποία καθιστά δυνατή την επιβολή των ακόλουθων ποινών μετά τη σχετική καταδίκη:
 - α) στερητικής της ελευθερίας ποινής άνω των [...] ετών· ή, εναλλακτικά,
 - β) στερητική της ελευθερίας ποινή για ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με ανώτατη στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον [...] ετών.
4. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν προθεσμία παραγραφής μικρότερη των [...] ετών, αλλά όχι μικρότερη των [...] ετών, αρκεί να διασφαλίζουν ότι η εν λόγω προθεσμία μπορεί να διακοπεί ή να ανασταλεί σε περίπτωση συγκεκριμένων πράξεων.]

⁶ Το ακόλουθο υπόδειγμα αιτιολογικής σκέψης αποτελεί επίσης μέρος αυτών των πρότυπων διατάξεων: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις προθεσμίες παραγραφής, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που δεν ορίζουν προθεσμίες παραγραφής για την έρευνα, τη δίωξη και την επιβολή».

I. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υπάρχει σύστημα για τη συλλογή, την παραγωγή και τη διάδοση υφιστάμενων, ανωνυμοποιημένων στατιστικών δεδομένων σχετικά με αδικήματα που αναφέρονται στο/α [άρθρο/α ...].
- [2. *Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που προβλέπονται σε άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, σε ετήσια βάση και εφόσον είναι διαθέσιμα σε κεντρικό επίπεδο, στατιστικά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, υφιστάμενα δεδομένα σχετικά με:*
 - α) *τον αριθμό των ποινικών αδικημάτων που έχουν καταγραφεί και εκδικαστεί από τα κράτη μέλη·*
 - β) *τον αριθμό των δικαστικών υποθέσεων που απορρίφθηκαν, μεταξύ άλλων λόγω παρέλευσης της προθεσμίας παραγραφής για το οικείο ποινικό αδίκημα·*
 - γ) *τον αριθμό των φυσικών προσώπων κατά των οποίων ασκήθηκε δίωξη.]*

II. ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Με την επιφύλαξη της δικαστικής ανεξαρτησίας και των διαφορών στην οργάνωση των συστημάτων απονομής δικαιοσύνης ανά την Ένωση, τα κράτη μέλη προωθούν την παροχή εξειδικευμένης τακτικής κατάρτισης στους δικαστές, τους εισαγγελείς, τους αστυνομικούς, τους δικαστικούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους των αρμόδιων αρχών που συμμετέχουν σε ποινικές διαδικασίες και έρευνες όσον αφορά τους στόχους της παρούσας οδηγίας, η οποία αρμόζει στα καθήκοντα αυτών των δικαστών, εισαγγελέων, αστυνομικών, δικαστικών υπαλλήλων και υπαλλήλων των αρμόδιων αρχών.]